

40 DANA ZA ŽIVOT

19. dan, 23. 3. 2025.

Nakana:

Molimo za svaku ženu koja pati zbog rana izabranog pobačaja.

Sveto pismo:

Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: »Daj mi piti!« (Iv 4, 7)

Razmatranje:

Majka sam šestero djece od kojih sam prvo rodila s 31. godinom, a zadnje s nepune 43.

Po ginekološkoj terminologiji još sam od prvog djeteta bila "starija" roditelja. Već u prvoj trudnoći koja je bila sasvim uredna, susrela sam se s pitanjem o abortusu od medicinske sestre koja se javila na telefon kad sam nazvala bolnicu da se naručim na UZV. Ni danas ne znam zašto, pretpostavljam da mi je netko predložio da se naručim kod liječnika koji je obavljao abortuse, a ja to nisam znala. Abortus mi je predložen tako nonšalantno da sam ostala posve zatečena. Bila sam uvjerena da medicinsko osoblje odgovara žene od takvog čina, a doživjela sam upravo suprotno. Dakle, zbog moje dobi nudili su mi razne prenatalne pretrage kako bih se uvjerila da ću roditi zdravo dijete. I tako u svakoj novoj trudnoći. Moje prve dvije trudnoće imale su svojih teškoća, a porodi su bili iznimno teški jer su bebe bile velike skoro 4500 g.

U trećoj trudnoći bilo je drugačije. Nisam znala da je beba manja, pokreti su bili laganiji nego s prvih dvoje i u meni se često budio strah da nešto nije u redu s bebom. Trudnoća je počela kao blizanačka, ali vrlo rano vidjelo se da se druga beba ne razvija dalje od najranijeg stadija razvoja. Srećom, moji strahovi su bili neutemeljeni jer je beba jednostavno bila sitnija, a sve je bilo u redu s njom. S 37 godina bila sam trudna s četvrtim djetetom. Iako je UZV bio uredan, ginekolog mi je opet uporno nudio prenatalne pretrage i sugerirao da mogu roditi bolesno dijete. Ovaj put sam imala više iskustva i hrabrosti i odlučno sam odbacila mogućnost abortusa rekavši da ću dijete roditi bilo zdravo ili bolesno. Četvrti porod bio je najteži jer

je beba ponovno bila velika, a nakon poroda spašavali su me 4 sata zbog preobilnog krvarenja. Nitko od prisutnih liječnika nije kasnije htio preuzeti odgovornost zbog požurivanja poroda, već su me uvjeravali da se sve zakompliciralo jer sam višerotka. Unatoč svemu suprug i ja smo i dalje bili otvoreni životu. Imali smo jako tešku situaciju u obitelji, dijelom i zbog naše otvorenosti životu. Situacija je stalno eskalirala, koliko god smo se trudili normalizirati obiteljske odnose. I usred te situacije, ljudski gledano, u najgorem mogućem trenutku, ostala sam trudna s petim djetetom. Trudnoća je bila rizična zbog hipertenzije. Ali Bog me nagradio najlakšim mogućim porodom takoreći bez bolova. Nakon nekog vremena budući da drugog rješenja nije bilo, odlučili smo otići iz svog vlastitog stana u podstanarstvo. I opet nas je Bog blagoslovio djetetom. Usred trudnoće gazde su zatražili da se iselimo. Ali Bog nas nije zaboravio, naprotiv, providio nam je veći, a duplo jeftiniji stan kod dobrih ljudi koji su praktični vjernici, a i sami imaju šestero djece. Više puta sam doživjela da mi starije gospođe kažu kako im je žao što nisu imale više djece dok su mogle. Međutim nikad nisam doživjela da mi netko kaže da mu je žao što je rodio svoje dijete. Mada sam već u godinama u kojima se smanjuje mogućnost začeća, a raste mogućnost zdravstvenih problema za mene i za dijete, suprug i ja ostajemo i dalje otvoreni životu kao suradnici Božji u stvaranju. Nauk enciklike Humanae vitae i brojna svjedočanstva bliskih ljudi koji su također roditelji brojne djece ohrabruju nas da budemo čvrsti u vjeri. Preporučam svim trudnicama koje su u kriznim situacijama ili prisiljavane na abortus da se obrate Centru za život ili najbližoj župi za pomoć. Poznajem žene koje su učinile abortus i pokajale se, ali trauma takvog čina je doživotna. Izaberite život, nećete požaliti. Božji blagoslov.

Molitva:

Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom. Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike, sada i na času smrti naše. Amen.